

Список библиографических ссылок:

1. Арбузкин, А. М. Принципы правового регулирования пребывания в СССР иностранцев: учеб. пособие. Ч.1 / А. М. Арбузкин, О. Ф. Мураметс. М.: ВНИИ МВД СССР, 1979. С. 56.

УДК 342. 922

Сергій Анатолійович РЕЗАНОВ,

доцент кафедри поліцейської діяльності та публічного адміністрування факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7429-5273>

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАЛУЧЕННЯ
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ДО
ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ**

Сьогоднішній стан рівня безпеки у громадських місцях потребує суттєвого покращення. Останнім часом збільшилася кількість адміністративних правопорушень, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку. До найпоширеніших можна віднести: «Дрібне хуліганство» (ст. 173 КУпАП), «Стрільба з вогнепальної, холодної металевий чи пневматичної зброї, пристроїв для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії в населених пунктах і в не відведених для цього місцях або з порушенням установленого порядку» (ст. 174 КУпАП), «Куріння тютюнових виробів у заборонених місцях» (ст. 175⁻¹ КУпАП), «Придбання самогону та інших міцних спиртних напоїв домашнього вироблення» (ст. 177 КУпАП), «Виготовлення, придбання, зберігання або реалізація фальсифікованих алкогольних напоїв або тютюнових виробів» (ст. 177⁻² КУпАП), «Розпивання пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або поява у громадських місцях у п'яному вигляді» (ст. 178 КУпАП), «Доведення неповнолітнього до стану сп'яніння» (ст. 180 КУпАП), «Порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту населення від шкідливого впливу шуму чи правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях» (ст. 182 КУпАП) (1).

Ця проблема ще більше набуває актуальності в умовах збільшення незаконного обігу зброї та боєприпасів до неї. Будь-яке з вище перерахованих адміністративних правопорушень може перерости в кримінальне. Також існують певні недоліки в роботі патрульної поліції, на яку безпосередньо покладено завдання по охороні публічної безпеки та порядку на вулицях, парках, площах та інших громадських місцях. Але нестача висококваліфікованих кадрів та недостатнє матеріально-технічне забезпечення не дають змогу у повній мірі виконувати вказану функцію.

Зважаючи на зазначене, керівництвом МВС було прийняти рішення по покладення завдання з охорони публічної безпеки і порядку на підрозділи Національної гвардії України у складі самостійних піших патрулів.

На сайті МВС України зазначено, що з 1 серпня 2019 року військовослужбовці Національної гвардії України виконуватимуть завдання з

охорони громадського порядку у складі самостійних піших патрулів. До цього гвардійці несли службу спільно зі співробітниками Національної поліції. У такому форматі для забезпечення правопорядку буде залучено близько 2000 патрульних, 100 одиниць автомобільного транспорту та 100 службових собак. Службу гвардійці нестимуть п'ять днів на тиждень по шість годин, утім за ускладнення оперативної обстановки час служби військових може бути змінений.

Відповідно до Порядку організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку, затвердженого наказом МВС України від 10. 08. 2016 № 773 до забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку залучаються: від Національної гвардії України – військові частини (підрозділи), на які покладено функції з охорони громадського порядку (далі – військові частини НГУ); від Національної поліції України – територіальні органи Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, областях і місті Києві, їх відокремлені підрозділи. Взаємодія між НГУ та Національною поліцією України здійснюється в межах, визначених законодавством, а саме шляхом: спільного патрулювання нарядами вулиць, площ, парків, скверів, вокзалів, аеропортів, морських та річкових портів, інших публічних (громадських) місць; забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку під час проведення зборів, мітингів, вуличних походів, демонстрацій, інших масових та спортивних заходів, а також під час заходів у публічних (громадських) місцях за участю осіб, щодо яких здійснюється державна охорона; проведення спільних заходів з метою стабілізації оперативної обстановки в разі її загострення в межах території однієї чи декількох адміністративно-територіальних одиниць (2).

Закон України «Про Національну гвардію України» (ст. 2 п. 2 та 3) визначає, що до основних функцій Національної гвардії України відносять: охорону громадського порядку, забезпечення захисту та охорону життя, здоров'я, прав, свобод і законних інтересів громадян; участь у забезпеченні громадської безпеки та охороні громадського порядку під час проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів, що створюють небезпеку для життя та здоров'я громадян. Стаття 13 цього ж Закону закріплює, що Військовослужбовці Національної гвардії України з метою виконання покладених на Національну гвардію України завдань мають право у разі залучення до виконання завдань з охорони громадського порядку здійснювати превентивні та поліцейські заходи примусу відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» (3; 4).

Таким чином, питання залучення військовослужбовці Національної гвардії України до охорони публічної безпеки та порядку здійснюється на відповідній законодавчій основі, що призведе до підвищення рівня безпеки громадян у громадських місцях та, відповідно, зменшення кількості адміністративних і кримінальних правопорушень у зазначеній сфері.

Список бібліографічних посилань:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 7 грудня 1984 р. № 8073-X / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. додаток до № 51. ст. 1122.

2. Про затвердження Порядку організації взаємодії Національної гвардії

України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку: Наказ МВС України від 10.08.2016 № 773. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1223-16> (дата звернення: 28.12.2019).

3. Про Національну гвардію України: Закон України від 13 березня 2014 р. № 876-VII. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18#n10> (дата звернення: 28.12.2019).

УДК 342. 95

Оксана Іванівна РОМАНОВСЬКА

здобувач кафедри конституційного і адміністративного права Юридичного факультету Національного авіаційного університету

ПРИРОДА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

Своєрідність «адміністративно-правового забезпечення» полягає у тому, що 1) адміністративне право за своїм глибинним призначенням має визначатися як «право забезпечення і захисту прав людини». У цьому – сутність усієї трансформації теорії і практики українського адміністративного права на сучасному етапі [1, с. 67]; 2) до правовідносин, що є предметом адміністративного права, належать відносини державного управління. Як справедливо стверджує В. Я. Тацій, що правові відносини державного управління – це врегульовані нормами права суспільні відносини, які утворюються з приводу здійснення державної влади у зв'язку з необхідністю управління справами держави і суспільства. Їх учасники є носіями суб'єктивних прав та юридичних обов'язків у взаємодії та взаємовідносинах з приводу вирішення питань суспільної життєдіяльності за допомогою державної влади [2, с. 438]; 3) однією з найважливіших правових форм управління є продукування правових актів управління, оскільки правові акти є важливим організаційним засобом у вирішенні завдань, які поставлені перед органами управління [3, с. 63]; 4) адміністративне право – це галузь права, норми якої регулюють суспільні відносини управлінського характеру, що виникають у зв'язку з організацією та безпосереднім здійсненням виконавчої і розпорядчої діяльності органами виконавчої влади, а також у зв'язку із здійсненням іншими державними органами внутрішньо-організаційної управлінської діяльності [4, с. 8].

Викладене дає підстави стверджувати, що своєрідність адміністративно-правового забезпечення полягає не лише у особливостях адміністративних норм та адміністративно-правовому регулюванні, а у тому, що саме адміністративне право дає можливість розкрити форми та методи діяльності органів державної влади [5, с. 18].

На нашу думку, «адміністративно-правове забезпечення» – це безперервна професійна діяльність суб'єктів публічної адміністрації, яка здійснюється за допомогою адміністративно-правових засобів та способів, спрямованих на створення належних умов для ефективної реалізації, охорони, захисту та відновлення прав і свобод громадян.